

ועוד יש לדון על פי משנתנו: תא שמע מהא דתנן, זה הכלל כל שהיה פטולו בקדוש אינו מטמא בגין דהינו טומאת נבלה אבית הבליעת.

והוין בה: **בשלא לרבוי יוחנן כל לאתווי** זר שבא לרבות מליקת זר דאיינו מטמא, אלא **לרב לאתווי מיי כיון דסבירא ליה דמליקת זר מטמא מה בא הכלל לרבות?**

ופריכנן: **ולטעמיך**, שמשנתנו ניחא לרב **סְט.-א** יוחנן, הא דקתני סיפא "כל" שלא היה פטולו בקדוש מטמא בבית הבליעת, **לאתווי מיי?**

ומשנין: **אלא, רישא דקתני כל שפטולו בקדוש אינו מטמא — לאתווי שיחיטת קדשים בפנים שעופות קדשים שנשחטו במקדש נפסלו משום שאין להם הקשר אלא במליקה**, אך אין מטמאים בבית הבליעת, **ודין זה לא נשנה במפורש** במשנה אלא **נלמד מהירושא ד"כל" שפטולו בקדוש**. ואילו סיפא דקתני כל שלא היה פטולו בקדוש מטמא בבית הבליעת — **לאיתוי מליקת חולין בחוץ**, שאין להם הקשר אלא בשחיטה, ולא חסיבה מליקה לטהרם מידי נביילה.⁽¹²⁾

ועל כן מטמא אבית הבליעת.⁽¹¹⁾

כעת דנה הגمرا בחלוקת רב ורבו יוחנן במליקת זר על פי משנתנו:

תנן במשנתנו: **כל הפטולים שמלאו, מליקתו פטולות.**

והוין בה: **בשלא לרבוי יוחנן, כל לאתווי זר**, הלשון "כל הפטולים" במשנה ניחא לרבו יוחנן, שהוא בא לרבות זר, מליקתו מטהורת נביבלה. אלא רב, דסבירא ליה מליקת זר מטמא, "כל", **לאתווי מיי?** מה יש לרבות מהלשון "כל"?

ומפרשין: **מיי לאו, לאתווי שמאל ולילה**, לרבות מליקה ביד שמאל או בלילה **שמועילים** לטהר מטומאת נביבלה.

ודחין: **שמאל ולילה בחדייא קטן**, הרי מליקה **בשמאל ובלילה** כבר כחוובים במפורש במשנה, ומשמעותו "כל" לכוארה בא לרבות מה שלא מוזכר עדין במשנה?

ומתרצין: **תני, והדר מפרש**, בתחילה המשנה נקטה כלל, ואחר כך המשנה חוזרת ומפרשת העניין.

דאף הם לא היה פטולם בקדוש, והוא דנקט רק למליקת חולין בחוץ הוא משום דחתנה נקט חולין בפנים וקדשים בחוץ, ולא נקט חולין בחוץ.

וכבר הקשו התוט' לעיל בד"ה אמר על דבריו דיתכן להיות נורבע שפטולו בקדוש כגון שנרבע בעזרה. ויעוין בשטמ"ק דף כ' ב'אות א' שהקשה כן.

ובאמת קושיתם היא על שיטת רשי' ב��eldior עניין פטולו בקדוש, דפרש דהינו שכבר בא

11. ע"פ פ"י רשי' דילפין לר"י זר מהא דכשר בבמה.

ובשתמ"ק [אות ה'] פירש דיליף זר מהא דכשר בשחיטה. וכן פירשו התוט' סט א בד"ה ולטעמיך. ומדוברם שם עולה נפק"מ בפירושם בבעל מום, דפטול בבמה וכשר בשחיטה. [נתיבות הקודש].

12. וברשי' כת"י כתוב דהו מי צי נמי למימר דעתך לאתווי נרבע, מוקצה, נעבד, אתנן, ומהיר